

stemmelser har Lagrådet ønsket strøgne, idet Rådet, bl. a. under Henviſning til den nye tyske Lov af 10de Juni 1914, udtaler, at den i § 40 foreslaaede Beskyttelse for underordnede Funktionærer muligvis ikke vil findes tilstrækkelig. Emnet bør efter Lagrådets Opfattelse gøres til Genstand for Speciallovgivning. De svenske Delegerede foreslaa derfor, at § 40 udgaar af den svenske Tekst. De danske Delegerede have ikke ment at kunne følge dette Forslag. § 40 vil i alt Fald indtil videre dog give en ikke ringe Beskyttelse for de underordnede Funktionærer udover den, som følger af § 39. Og at et Brudstykke af en Ordning, som den danske Kommission under de foreliggende Omstændigheder, se nærmere Bemærkningerne til Udkastets §§ 39 og 40, ikke mente at kunne afgive Forslag til i dens Helhed, allerede nu faar Lovhjemmel, formenes ikke paa nogen Maade at kunne hæmme eventuelt Arbejde for videregaaende Bestemmelser.

Under disse Omstændigheder foreslaas det — for saa vidt muligt at bevare Over-

ensstemmelse af Paragraftal i de tre Udkast — at optage § 40 som 2det Stykke af § 39; Ordene „i § 39“ i § 40 maa da ændres til „ovenfor“, og det nuværende 2det Stykke af § 39 maa sættes i Linie med Paragrafens 1ste Stykke efter en Tankestreg. En tilsvarende Omredaktion foreslaas af de norske Delegerede for den norske Teksts Vedkommende.

Endnu bemærkes, at de svenske Delegerede ifølge Lagrådets Indstilling foreslaa, at de i det svenske Udkasts § 15 givne særlige Regler om Fuldmagter, som ere anmeldte for en offentlig Myndighed, udgaa. Herved vil den tidligere paa dette Punkt bestaaende Uoverensstemmelse mellem de tre Udkast bortfalde. Endvidere er der i det svenske Udkast foretaget nogle Ændringer, der som rent redaktionelle eller vedrørende særlige svenske processuelle Forhold ere uden Betydning for det danske Udkasts Affattelse.

København, den 31te Marts 1915.

Paa Kommissionens Vegne

Jul. Lassen.

L. Ingerslev.